

[Ulrich.]

ministeren Bemyndigelse til visse Afvigelser fra Jagtloven, vil man se, at der ikke staaer noget som helst, der kan give Ministeren Bemyndigelse til at forlægge Jagttiden. Ministeren kan udvide Fredningstiden, men forlægge Jagttiden kan han aldeles ikke. Det vil derfor sikkert have Interesse ikke alene for dette høje Tings Medlemmer, men for alle jagtinteresserede at faa Ministerens Udtalelse om, hvilken Paragraf i Jagtloven han mener har givet ham Berettigelse til at udstede den omtalte Bekendtgørelse.

Selve Anledningen giver mig Lyst til at fremsætte den Udtalelse, at det er ganske interessant at se, at en socialdemokratisk Landbrugsminister er i den Grad høflig og elskværdig overfor en af Udlandets fyrstelige Personer, der kommer her til Landet, at han endogsaa vil overskride dansk Lov for at vise sig forbindtlig overfor ham.

Saa vil jeg ogsaa gerne spørge den højtærede Minister, hvem de Gebyrer for Stemping af Harer og Fasaner, som omtales her i Lovforslaget, skal tilfalde. Det er en Ting, som sikkert interesserer overordentligt, thi de Gebyrer, der i Øjeblikket betaales til Jagtlovens Administration, kommer jo ganske andre Steder end der, hvor man i og for sig havde tænkt sig, de skulde komme, da man forhandlede om dette Forhold.

Det har sikkert ikke været et eneste af Jagtudvalgets Medlemmers Tanke, at disse Gebyrer skulde tilfalde Politimestrene. Man har sikkert indenfor Jagtudvalget ment, at disse Gebyrer skulde komme de Mennesker til gode, som skulde varetage de jagtinteresseredes Interesser ved at overvaage, at Krybskytteriet ikke tog Overhaand. Men saaledes er det ikke gaaet. De paagældende Mennesker indenfor Politiet har faaet deres Arbejde med at paase, at der ikke sker Overtrædelser, forøget en hel Del, men Gebyret gaar i Politimestrenes Lommer; de menige Medlemmer af Politiet faar ikke noget, naar man da ikke, som det altsaa er sket, ligefrem fra Jagtraadets Side har faaet Ministerens Sanktion til at give Gratiaaler for vel udført Arbejde paa det Tilsynsomraade, det her drejer sig om.

Derfor vil det have stor Interesse at faa at vide, om det virkelig er Ministerens Opfattelse, at disse Gebyrer skal gaa i Politimestrenes Lommer. Det drejer sig dog om en 60—70—80 000 Kr. om Aaret, som altsaa nu gaar i Politimestrenes Lommer som en behagelig Forøgelse af deres Gage, en Forøgelse, som jeg i og for sig slet ikke skal misunde disse Mennesker;

men det var jo slet ikke vor Mening, at Gebyrerne skulde gaa i de Lommer, det var vor Mening, at de skulde gaa i de Menneskers Lomme, der skulde udføre et virkeligt Arbejde til Varetagelse af Jagtens Interesse.

Jeg antager, at Ministeren vil være saa venlig at svare paa disse Spørgsmaal, og navnlig vil jeg, som sagt, bede om et klart Svar paa, hvilken Paragraf i den nugældende Jagtlov Ministeren kan paa-beraabe sig for Udsendelsen af Bekendtgørelsen af 21. September d. A.

Mads Larsen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Jeg havde ikke tænkt mig, at det var nødvendigt for at faa gennemført dette lille Tillæg til Jagtloven, at Lovforslaget skulde i Udvalg, men naar der fra anden Side ønskes Udvalg, vil vi selvfølgelig ikke modsætte os det. Der vil saa der blive Lejlighed til at overveje de saglige Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Ulrich fremsatte med Hensyn til, om det er nødvendigt at gaa til saa lang en Tid som de 8 Dage, der her er foreslaaet, eller man skal indskrænke det til et mindre Tidsrum.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget.

Landbrugsministereu (Bording): De forskellige Ordførere har udtalt Villighed til Gennemførelse af Lovforslaget saadan i al Almindelighed, og for denne Velvillie vil jeg gerne bringe dem min Tak.

Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen advarede imod at udvide Tiden for Salget af Vildt. Det gør man jo ikke. Der staaer i den gældende Lov, at Vildtet kan sælges 8 Dage efter Jagttidens Ophør. Det, der sker ved Forslaget her, er, at man faar Lov til i de samme 8 Dage at stemple Vildtet, saaledes at det kan sælges efter de 8 Dage. Det er ogsaa derfor, jeg synes, det er rimeligt, at man tager de 8 Dage og ikke indskrænker det til 2 Dage, som det ærede Medlem Hr. Ulrich foreslog; for dette vil jo betyde, at man ikke faar nær saa lang Tid dertil, og det forekommer mig, at det navnlig bliver Jægerne, det kommer til at gaa ud over, hvis det er for kort et Tidsrum, for saa vil det blive meget vanskeligt at faa Stempelingen gennemført for det Vildt, der er skudt i de allersidste Dage og naturligvis navnlig den allersidste Jagtdag.

Derfor maa jeg meget anbefale, at man fastholder de 8 Dage som det mindste Tidsrum til den Stemping, der er fore-